

Parlament dels graduats Immaculada Miracle

**Acte acadèmic de graduació
de la promoció 2016**

Barcelona, 2 de juliol del 2016

**Universitat
Pompeu Fabra
*Barcelona***

Estic neguitosa per trobar les paraules correctes per fer unes últimes aportacions en un temps limitat. No sols seran les paraules que pronunciaré, sinó també les que jugaran a fet i a amagar en els silencis.

En realitat, però, no sé què dir. Veig totes aquestes cares i penso... Ahir érem encara estudiants d'Humanitats, de Ciències Empresarials-Management o de Ciències Polítiques i de l'Administració, i avui ja som graduats. A partir d'ara ens endinsarem, o continuarem, en un món acadèmic més concret o en el món professional.

El pas per la universitat és una oportunitat per poder expressar els diferents punts de vista del món. La Universitat Pompeu Fabra ha buscat desenvolupar en els graduats aquí presents habilitats com l'anàlisi, la capacitat crítica, la comunicació oral i escrita. Hem après teoria i pràctica. I, sovint, la pràctica ens ha portat a qüestionar profundament la teoria. Des de la UPF ens han fet moltes vegades incidència en la importància de la innovació. Però innovar vol dir replantejar-se, preguntar-se el perquè. I és que els diàlegs i les mobilitzacions comencen amb el dubte i es concreten en detalls. Destacar mobilitzacions com el referèndum sobre l'aplicació del 3+2, en què la UPF va tenir un índex de participació elevadíssima en contra de l'aplicació d'aquest. És un dels exemples de lluita per la defensa a l'accés a una universitat pública i de qualitat, un dret universal bàsic i no un privilegi de classe. Però no és l'única reivindicació feta. És una universitat pública que afronta, encara, debilitats que han de ser ateses: plantejaments envers l'actual finançament públic-privat o les limitades ajudes econòmiques als estudiants. Podem resignar-nos, i consumir-nos... O podem inquietar-nos i revelar-nos. I revelar-se és una actitud de no acceptació i de lluita pel canvi.

Jo no puc convèncer-vos. Ni jo, ni potser la persona que teniu al costat. Només cal que mireu amb els ulls ben oberts allò que teniu al voltant i aplicar aquell esperit crític que la universitat intenta fomentar. La universitat és un dels nuclis de socialització on es formen ciutadans. I és per això que s'han de fomentar nous plantejaments, enfortir valors i ampliar horitzons. Tant de bo aquesta universitat pugui ser un referent en igualtat en la diversitat i en igualtat de gènere. Tots aquests canvis són complexos, però necessaris; complexos però valuosos. Inquieteu, moveu consciències.

Però... I ara...? En primer lloc, donar-nos l'enhorabona no solament per haver finalitzat aquesta etapa i per l'esforç, dedicació i constància abocades; sinó també per l'oportunitat, i alhora repte, de començar-ne de noves. Enhorabona.

En segon lloc, donar les gràcies als pares, avis i familiars en general pel suport econòmic i moral incondicional proporcionat al llarg d'aquests quatre anys. I que duri! Un especial i únic gràcies per a vosaltres! I pel que fa a la nova etapa que comencem en breu, què fareu... Què farem per fer possibles aquells objectius i somnis que tenim? Aprofitant que hi ha graduats d'humanitats, de management i de polítiques, no caieu en l'error de pensar que aquestes tres disciplines són contràries. Aquest món necessita de decisions polítiques que integrin i replantegin la visió econòmica, amb profunds referents històrics i humanistes. Aquest món necessita d'avenços econòmics amb direcció i voluntat política i humana. Tampoc adopteu actituds d'indiferència. Ara ja no toca això, perquè qui passaran seran els trens; els trens de les oportunitats. No deixeu que passin sense pujar-hi. Quan tot es torni fosc i turbulent, no marxeu... No marxeu, quedeu-vos! No trieu la por per fer-hi front, sinó la passió!

Ens emportem un bagul ben carregat d'experiències, de coneixements, d'amistats i de professorat que formen part ja del nostre equipatge de vida.

Hi ha molt per fer. Molt. Cal continuar lluitant, cal continuar pensant, cal continuar treballant, cal continuar somiant. I en el transcurs d'aquestes lluites, plantejaments, esforços i somnis..., ens tornarem a veure!

Felicitats, molta sort i a reveure!

